

παρὲν πατριωτικῷ συνδέσμῳ, σκοποῦντος τὴν ἐκδίωξιν τῶν κατεχόντων τὴν χώραν ξένων. Φοβοῦνται διαδήλωσιν κατὰ τὴν ἐπέτειον τοῦ βομβαρδισμοῦ τῆς Ἀλεξανδρείας. Ζωπρὰ ἡ τῶν ξένων ταραχὴ, ὁ δὲ τῶν ἰθαγενῶν ἐξερθεϊσμός μέγας.

Παρίσιοι, αὐθμερόν. Ἑλληνικὸν δάνειον 420. Γαλλικὴ ράντα (rente) 109,10. Τουρκικὸν δάνειον 11,70. Ἡνοποιημένον αἰγυπτιακόν 368. Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνο 25.28.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΝ Τῷ ΚΑΚΟΥΡΓΟΔΙΚΕΙῳ

Ἐκ τῶν τεσσάρων κατηγορουμένων ἐν τῇ χθεσινῇ δίκῃ ἐπὶ ἀναιρέσει ἐκηρύχθη ἐνοχὸς ὁ οἰνοπώλης, ὁ καθ' οὗ ὑπῆρχον αἱ βαρύτεραι ὑπόνοιαι, ὡς χθὲς διελάβομεν. Κατὰ συνέπειαν κατεδικάσθη ὁ Ἀδριανόπουλος ἡ Μούσης εἰς πενταετὴ εἰρκτὴν.

Ἄξιον παρατηρήσεως εἶνε ὅτι μετὰ τὴν ἀπαγγελεῖσαν εἰς αὐτὸν ἐτυμχορίαν, ὁ καταδικασθεὶς ἐξεργάγη εἰς διαμαρτυρήσεις καὶ ἀρὰς κατὰ τῶν ἀσυνειδήτων ἐνόρκων, ἐπιμαρτυρόμενος θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ὅτι εἶνε ἀθῶος.

Ἐν τῇ σημερινῇ δὲ συνεδριάσει τοῦ Κακουργοδικείου ἐπρόκειτο περὶ θανατηφόρων τραυμάτων.

Δύο νεανίαι, Καραγιάννης καὶ Τσαφέρης, κύριος καὶ ὑπηρέτης, συνεπλάκησαν πρὸς Καραλιᾶν τινὰ ὅστις προηγουμένως ἐτάραξε καὶ κατερέθισεν αὐτοὺς, καὶ τραυματίζουσιν αὐτὸν εἰς τὴν κεφαλὴν. Ὁ τραυματισθεὶς εἰσέρχεται εἰς τὸ

νοσοκομεῖον, ἐξέρχεται μετὰ τινὰς ἡμέρας, ἀλλὰ πάλιν ἐπανέρχεται διὰ νὰ ἀποθάνῃ.

Ἐκ τῆς ἐνεργηθείσης ὁμως διαδικασίας καὶ τῶν καταθέσεων τῶν βοηθῶν τοῦ νοσοκομείου κκ. Μερκούρη καὶ Καλλιζοντζῆ, ἀπεδείχθη ὅτι ὁ παθὼν ἐξῆλθε τοῦ νοσοκομείου ἐντελῶς θεραπευθεὶς ἐκ τῶν πρώτων τραυμάτων· ἀλλὰ κακῇ μοίρᾳ ἐκ νέου τραυματισθεὶς εἰς τὸ αὐτὸ μέρος εἴτε ἐξ ἄλλης συμπλοκῆς, εἴτε ἐκ πτώσεως, προσεβλήθη ὑπὸ μηχανοκίνητου, ἐξ ἧς καὶ ὁ θάνατος.

Διὸ τὸ δικαστήριον συνεπινεύοντος τοῖς ὑπερασπισταῖς κκ. Ἰεροκλεῖ καὶ Καζαντζῆ καὶ τοῦ Εἰσαγγελέως κ. Κατατζᾶ, ἐκήρυξαν ἀθῶους τοὺς κατηγορουμένους, ληφθείσης δι' ὑπ' ἡφ' ἑνὸς καὶ τῆς ἐνδεκαμήνου τοῦ ἐνός προφυλακίσεως, καὶ τῆς ἐξαμήνου τοῦ ἐτέρου ἀπελύθησαν.

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΑΔΑΜΑΝΤΩΝ

ἔβγηκε πούρ, διότι ὁ Ἀνακριτὴς οὕτω ἠθέλησεν. Ὁ Ἀνακριτὴς ἀπέκτησε τὴν βεβαιότητα ὅτι βρωμοδουλειὰ τρέχει στὸ μέσον, καὶ τὴν βεβαιότητα αὐτὴν τὴν ἀπέκτησεν ἐκ τῆς ὀγκώδους δικογραφίας, πλήρους συγχύσεων, ἀντιφάσεων, ὑποψιῶν καὶ ἐνοχικῶν τεκμηρίων τῶν κατηγορουμένων. Διήρσεν ὁμως ἡ ἀνάκρισις τοὺς κατηγορουμένους εἰς παστρικοὺς—τὸν Χαδζάκη μὲ τὸν Γεωργιάδην—καὶ τοὺς ἀπέλυσε, καὶ εἰς μὴ παστρικὸν—τὸν Λαζαρίδην—καὶ τὸν ἐκράτησεν. Τῆς ἐφυγεν ὁ ἰσχυρὸς καὶ ἐφυλάκισε τὸν ἀσθενῆ, χωρὶς μάλιστα οὔτε νὰ τὸν ἀνακρίνῃ. Βλέπετε ὅτι οἱ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁμογενεῖς ἀπὸ τὰ χρηματιστικά ἔτειναν χεῖρα εἰς τὰ δημοτικά καὶ ἀπὸ τὰ δημοτικά εἰς τὴν ἀνάκρισιν. Ὁ κ. Νεγρεπόντης υπερήσπισε δι' ὅλου τοῦ ὄγκου του τὸν κ. Χαδζάκην, τὸν ἐβγάλε μάλιστα καὶ συγγενῇ του. Οὔτε δὲ ἡ ἐν Κωνσταντι-

59

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

59

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 484)

Ἐπὶ στιγμὴν ἔμεινε θαρβεημένος· ἔπειτα ἀπεκρίθη :

— «Μὲ πληροφορεῖτε, κυρία, ὅτι καταχθόνιος σκευωρία διευθύνεται ἐναντίον μου ὑπὸ ἀθλίων. Ἐννοῶ τί ζητοῦνοί ἄνθρωποι οὗτοι ἀπὸ ἐμέ· θέλουν νὰ ψαρεύσουν· ἀλλ' ἀπατώνται ἐάν μὲ νομίζουν τοσοῦτον βλάκα ὥστε νὰ πέσω 'ς τὰ δίκτυά των. Τὸ περίφημον αὐτὸ πρακτικὸν τοῦ γάμου, τὸ ὁποῖον σὰς ἐδειξαν, εἶνε ψευδές, εἶνε ἐγγράφον κατασκευασθὲν ἀπὸ κατεργαρέους, οἵτινες ἐλπίζουν νὰ λάβωσι χιλιάφραγά τινὰ ἀπειλοῦντές με διὰ σκανδάλου. Βεβαίως δὲ δὲν μεταχειρίζονται τὸ πρῶτον ἤδη τὸ μέσον τοῦτο πρὸς πλήρωσιν τῶν θυλακίων των οἱ τοιοῦτοι κλέπται.

Κατενόησα ὅτι πᾶς ἄλλος λόγος θὰ ἦτο ἀνωφελής.

— «Τέλος, ἀνέκραξα, ὁ ἀδελφός σας ἔφερεν ἐδῶ μίαν γυναῖκα, μαρκησίαν Σαμαράνδ ἢ μὴ, τί ἐγένεν αὕτη; Θέλω νὰ τὸ μάθω.

— «Μήπως ἤξεύρω ἐγὼ; ἀπήντησεν ἀνυψῶν τοὺς ὤμους. Ἡ ἐρώτησίς σας εἶνε παράδοξος· νομίζετε ὅτι ὑπεχρεοῦμαι νὰ λάβω πληροφορίας δι' ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν γυναῖκα αὐτήν; Ἀμέσως μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀδελφοῦ μου ἀφῆκε τὸ μέρος ὅπου κατοικοῦσε καὶ ἔκτοτε δὲν ἤκουσα τίποτε περὶ αὐτῆς.

Μεθ' ὃ ἀνεχώρησε πεπεισμένος ὅτι δὲν κατάρθωσε νὰ μὲ καταπείσῃ.

Δὲν θὰ σὰς εἶπω εἰς ποίαν κατάστασιν εὗρέθην· ἤμην ὡς παράφρων· ἔβλεπον τὸ ὄνομα τοῦ Δεσιμαῖζ καὶ τοῦ Βωκούρ συρρέμενα εἰς τὸν βόρβορον, τὸν σύζυγόν μου δικαζόμενον καὶ καταδικαζόμενον, ἄτιμαζόμενον. Διὰ τὰ τέκνα μου τοῦτο ἦτο ἀτιμία, ἡ δὲ ἡσυχία καὶ τὸ μέλλον τῶν διὰ παντός ἐχάνοντο.

Εἶχα κάμει μίαν ὑπόσχεσιν εἰς τὸν Κάρολον Σεβρὺ, ἀλλὰ πῶς νὰ τὸν βοηθήσω εἰς τὰς ἐρεῦνας του; Ποῖον μέσον νὰ μεταχειρισθῶ διὰ νὰ μάθω τί ἐγένεν ἡ δυστυχὴς μαρκησία Σαμαράνδ; Μάτην ἐζήτουν τοῦτο.

Αἶφνης ἐσκέφθην κατ' ἄνεμνήσθην ὅτι ἄνθρωπός τις πολυλάκεις ἤρχετο εἰς τὸν σύζυγόν μου. Ὁ ἄνθρωπος αὐτός, τοῦ ὁποίου τὸ ὄνομα ποτὲ δὲν ἔμαθον, κοντός καὶ δυσειδέστατος, μὲ βλέμμα ὑπουλον, κατακίτρινος, εἶχε τὸν δόλον καὶ

νουπόλει πρεσβεία ήρωτήθη, ούτε τὸ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ πρακτορεῖον. Ὀνομάζεται τοῦτο ἀνάκρισις; Ἦτο βλάξ ὁ Χαδζάκης νὰ δίδῃ λίραις ἐπὶ λιρῶν εἰς τὸν Λαζαρίδην ἐπὶ τῇ ὑποσχέσει ὅτι θὰ τοῦ φέρῃ ἀδάμαντας; Καὶ ποῦ θὰ τοὺς εὑρίσκειν, ἂν δὲν τοὺς εἶχε κλεμμένους; Δοιπὸν ἐμπορεύεται τὴν κλοπὴν ἀδαμάντων; Ἦ τῆς εἶχε τόσον πολλαῖς τῆς λίραις διὰ νὰ τῆς πετᾷ ἀπὸ τὸ παράθυρον; Καὶ ὅμως γενομένης ἐρεύνης δὲν εὑρέθη οὔτε λεπτὸν τσακισμένον.

Ἐν γένει ἡ διαγωγὴ τῆς ἀνακρίσεως ὑπῆρξε σκανδαλώδης. Ἐπιτείνεται δὲ τὸ σκάνδαλον διὰ τῆς κωμικῆς προσωρινῆς ἀπολύσεως, ἀφοῦ ὅλοι οἱ ἀπολυθέντες εἶνε ξένοι καὶ μπορεῖ αἱ νὰ ἐφυγαν ἤδη.

ΟΙ ΕΝΟΡΚΟΙ

Δύο σκάνδαλα σχεδὸν σύγχρονα συνέβησαν ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἐνόρκων, τὸ ἐν σκάνδαλον ἐν Ναυπλίῳ, τὸ ἄλλο ἐν Κερκύρᾳ, ἀμφότερα κατὰ τῆς ἀξιοπρεπείας τῶν ἐνόρκων. Ἄλλ' οἱ ἐν Κερκύρᾳ ἐνορκοὶ ἐστάθησαν εὐτυχέστεροι τῶν ἐν Ναυπλίῳ. Διότι ἐκεῖνοι μὲν δέσμιοι ἀπὸ τὸ πραιτώριον χάρις εἰς τὴν πρωτοφανῆ γενναϊότητα καὶ τὸν ἐν τῇ δικαιοσύνῃ ἱπποτισμὸν τοῦ Εἰσαγγελέως Κυργουσίου, οὗ ἐγκαρδίως σφίγγομεν τὴν χεῖρα, ἤλθον εἰς τὴν φυλακὴν, τῶν δὲ ἐν Κερκύρᾳ ἐκόπη ἡ φωνὴ σ' τὸ λαρύγγι ἅμα ἤρχισεν ὁ προϊστάμενός των νὰ λέγῃ: "Ὁχι, δὲν εἶτε ἐνορκοί... Καὶ τῶν μὲν ἐν Ναυπλίᾳ ἐνόρκων τὸ πάθημα διήγειρε πανταχοῦ ἐνθουσιασμόν, καὶ πρῶτα πρῶτα ἐν Ναυπλίᾳ τῶν δὲ ἐν Κερκύρᾳ—ἐκεῖ τοῦλάχιστον—διήγειρε συμπαθείας ὑπὲρ τῶν ἐνόρκων καὶ ἀγανάκτησιν κατὰ τοῦ προέδρου. Διότι ἐθεωρήθη παραβιάζόμενος ὁ θεσμὸς τῶν ἐνόρκων καὶ οἱ Κερ-

κυραῖοι, οἱ θερμαινόμενοι δι' αὐτὰ, ὡς Εὐρωπαῖοι φιλελεύθεροι, ἐξήφθησαν, ἐθορύβησαν καὶ ἀνευφύμησαν τοὺς ἐνόρκους.

Ἡμεῖς, μὴ γνωρίζοντες διὰ τί οἱ κύριοι Σύεδροι ἐπέμειναν εἰς τὴν ἀναβολὴν τῆς δίκης, δὲν δυνάμεθα ν' ἀποφανθῶμεν περὶ τῆς οὐσίας· ἀλλὰ βεβαίως ἐξ ὅλων τούτων συμπεραίνομεν ὅτι ἡ κατὰπτωσις τῶν ἐνόρκων περιήλθεν εἰς τὸ μὴ περαιτέρω, ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς θὰ ἐντρέπεται κανεὶς λεγόμενος ἐνορκος καὶ ὅτι ἡ μεταρρύθμισις τοῦ θεσμοῦ σπεύδει, ἐπισπεύδει, εἶνε ἐπείγουσα, διότι φόβος ὑπάρχει μήπως, ἂν ἀναβληθῇ ἐπὶ δύο ἢ τρία ἔτη ἡ μεταρρύθμισις, ζητηθῇ ἀραιώσεις τῶν φυλακισμένων διὰ τὴν πληθώραν... τῶν ἐν αὐταῖς ἐνόρκων.

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΙΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΕΚ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

Τὸ ρεῦμα τῆς μεταναστεύσεως εἰς Ἑλλάδα—ρεῦμα περὶ τοῦ ὁποίου δυστυχῶς ἡ κυβέρνησις δὲν ἐσχισμάτισεν ἀκόμη γνώμην—δὲν πηγάζει μόνον ἀπὸ τοῦ Εὐζέινου, ἀλλὰ ἰδοὺ διεκλαδώθη καὶ εἰς Βουλγαρίαν.

Χωρικοὶ Ἕλληνες ἀπὸ τὸ ἐκεῖθεν τῆς Βάρνης Κεστρίτσι ἐμιλοῦντες ἐλληνικώτατα τὴν ἐλληνικὴν καὶ καλπακοφόροι ἦλθον ἀντιπρόσωποι τοῦ χωρίου των ὅλου ἐξ ἐνενηνῆντα οἰκογενειῶν συγκειμένου, ὧν αἱ 80 ἐλληνικαί, νὰ παρακαλέσουν τὴν κυβέρνησιν ἢ νὰ ἐνεργήσῃ ὅπως παύσουν οἱ ἐναντίοι αὐτῶν φορτικοὶ διωγμοὶ των, ἢ νὰ τοὺς παραχωρήσῃ γαίαις νὰ μεταναστεύσουν ἐδῶ.

Οἱ κατὰ τοὺς πρώτους αἰῶνας τοῦ χριστιανισμοῦ, ἐπὶ τῶν φοβερῶν ἐκείνων διωγμῶν, οἱ τότε μάρτυρες δὲν πιστεύομεν

τὴν πανουργίαν ζωγραφισμένα ἐπὶ τοῦ προσώπου του. Ὁ βαρόνος καὶ αὐτὸς ἐκλείοντο μυστηριωδῶς καὶ συνωμίλουν ἐπὶ μακρόν.

Ἡμέραν τινα, καθ' ἣν ἦσαν ὁμοῦ, εἰσῆλθον ταχέως εἰς μικρὸν παρακείμενον δωμάτιον, ὅπου δὲν ἔμπαινα. Λόγοι τινὲς προσέβαλον τὴν ἀκοήν μου. Ὑπὸ περιεργείας μεγίστης κινήθησα ἐπιλησίσια τὴν θύραν καὶ ἤκροάσθην. Δυστυχῶς ἡ θύρα αὐτὴ, καλὰ κλεισμένη, ἦτο πρὸς τούτοις ἐσθῆθεν σκεπασμένη μὲ χονδρὸν τάπητα, ὅστις ἐμπόδιζε τὸν ἤχον τῆς φωνῆς. Μόνον λέξεις τινὰς μποροῦσα νὰ ἀκούσω ἐκ τῆς συνδιαλέξεως.

Αἱ λέξεις αὗται εἰς τὰς ὁποίας δὲν εἶχον τότε ἀποδώσει πολλὴν σπουδαιότητα μὲ διεφώτισαν αἴφνης, ἐπανελθούσαι εἰς τὴν μνήμην μου. Ἰδοὺ αἱ λέξεις αὗται: «Τὸ παιδί θὰ ζήσῃ, πάντοτε παράρρων ἀπὸ παραφροσύνης ἀθεράπευτον, παλαιὸς πύργος, Βόσγια, Βλαϊνκούρ.»

Τοῦτο δὲν ἦτο πολὺ, ἀλλὰ μὲ ἐπληροφόρουν ἐπαρκῶς. Ἡ μαρκησία Σαμαράνδ ἦτο μήτηρ, ἀλλ' εἶχε χάσει τὸ λογικόν αὐτῇ καὶ τὸ τέκνον τῆς ἦσαν κλεισμένοι μέσα ἔς τὸν παλαιὸν πύργον τοῦ Βλαϊνκούρ.

Ἡ πληροφορία αὕτη ἦτο πολὺτιμος διὰ τὸν Κάρολον Σεβρύ· διὰ τοῦτο ἔσπευσα νὰ τοῦ γράψω, καὶ τὴν ἐπιστολήν μου ἐνεχείρισα εἰς ὑπηρετήν εἰς τοῦ ὁποίου τὴν ἐμπι-

στοσύνην ἐνόμιζα ὅτι μποροῦσα νὰ βασίζωμαι, μὲ τὴν διαταγήν νὰ τὴν φέρῃ ἀμέσως εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον.

Ἡ μαρκησία Σαμαράνδ ἦτο μήτηρ, ἀλλ' εἶχε χάσει τὸ λογικόν αὐτῇ καὶ τὸ τέκνον τῆς ἦσαν φυλακισμένοι ἐν τῷ παλαιῷ πύργῳ τοῦ Βλαϊνκούρ.

Δὲν ἤξευρα, φεῦ! ὅτι ὁ βαρόνος εἶχε λάβει ἤδη τὰ μέτρα τοῦ διὰ νὰ καταλάβῃ τὴν μεταξὺ ἐμοῦ καὶ τοῦ Κάρολου Σεβρύ ἀλληλογραφίαν.

Ὁ ἄθλιος ὑπηρετὴς ἔφερε τὴν ἐπιστολήν μου, ἀφοῦ τὴν ἠνοιξεν ὁ κύριός του καὶ ἀνέγνωσε τὸ περιεχόμενον.

Ὁ κ. Δεσιμαίζ ἠρνήθη τὸ πρᾶγμα ἀναιδῶς. Ἀλλ' ἐὰν δὲν ἀπεσφράγιζε καὶ δὲν ἀνεγίνωσκε τὴν ἐπιστολήν μου, πῶς δύο κακοῦργοι ἤθελον μεταβῇ νὰ περιμείνουν τὸν δυστυχῆ Σεβρύ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βλαϊνκούρ;

Μετὰ ἐξ ἡμέρας ἀνέγνων εἰς παρισινὴν ἐφημερίδα ἥτις ἠρᾶνιζετο τοῦτο ἐκ τινος ἐπαρχιακῆς τῶν Βοσγίων, τὴν τρομερὰν διήγησιν τοῦ κακούργηματος τοῦ Βλαϊνκούρ.

Τὸ ποτήριον ἐπληρώθη, ἀλλ' ἤμην μήτηρ. Ἀ! ἂν δὲν εἶχον τὰ τέκνα μου!... Δὲν ἠδυνάμην νὰ κατὰγγείλω τὸν σύζυγόν μου καὶ νὰ τὸν παραδώσω εἰς τὴν δικαιοσύνην, ἠδυνάμην νὰ τὸν ἀποφύγω μετὰ φρίκης.

Ἡ μεταξὺ αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ σκηνὴ ὑπῆρξε τρομερά. Τί τῷ εἶπον; Δὲν ἐνθυμούμαι πλέον. Ἀλλὰ θὰ ἐπέπληξα τὴν ἀχαριστίαν του μὲ πολλὴν σφοδρότητα, διότι μίαν στιγμὴν